

faar disse Indtægter. Om Prisstigningen — og det er nævnt her, at en halv Bajer, altsaa en 35 del Halvflasker af det nuværende skattepligtige Øl, kommer til at koste 21 Øre — maa jeg sige, at det har været mig en Art Tilfredsstillelse at se, at paa saadanne Restauranter, som Arbejderne besøger — det er nævnt flere Gange i „Social-Demokraten“ —, er Prisen allerede nu oppe paa 40—50 Øre, en Art Tilfredsstillelse for mig, som mange Gange har nævnt min delvise Sympati for indirekte Afgifter, fordi det viser, hvor lidt den indirekte Skat mange Gange betyder for Prisstigningen, thi naar man nu, da Detailprisen er 18 Øre, uden videre kan forlange 40—50 Øre paa Restauranterne, maa det siges, at man er højt oppe.

Naar det ærede Medlem og andre har tænkt, at der kunde blive Maksimalpris paa denne Art Vare, vil jeg oplyse, skønt dette Spørgsmaal ikke direkte yedrører mig, at det vil blive meget vanskeligt af den Grund, at man ikke kan modsætte sig, at de forskellige Beværtninger og Restauranter tager forskellige Priser. Det vilde være urimeligt, om Priserne paa en meget fin Restaurant, hvor der kræves megen Betjening, meget fint Service o. s. v., ikke var noget højere end de Steder, hvor man lader sig nøje med mindre Betjening og tarveligere Service.

Hvad Vinen angaar, maa jeg have Lov til at sige, at her er en hastig Afgørelse ogsaa i høj Grad ønsket af de paagældende. Det ærede Medlem (N. Neergaard) spurgte, hvorfor jeg kom med denne Skat nu og ikke samtidig med Spiritusskatten, og det ærede Medlem svarede næsten sig selv. Jeg kom i sin Tid med Spiritusskatten af den Grund, at der var besluttet en Standsning af Spiritusproduktionen, og at det var nødvendigt for Staten, der derved mistede en Indtægt paa henvend 7 Mill. Kr., at skaffe sig en anden Indtægt. Derfor var det nødvendigt at gaa til Spiritusskatten. Noget lignende forelaa aldeles ikke den Gang med Hensyn til Vinen, og der forelaa heller ikke dette, at Statens Indtægter svandt paa den Maade, som nu er Tilfældet, thi den Gang var det voldsomme Svind i Toldindtægterne ikke begyndt, om end jeg ganske vist ventede, det vilde komme. Men dernæst har det udenrigske Hensyn — det kan jeg rolig sige — for mig her bestandig været afgørende. En Forhøjelse af Vintolden, som det ærede Medlem gentagne Gange her i Tinget har anbefalet, har jeg dertor hidtil aldrig villet være med til. Men nu

er, som det ærede Medlem nævnedes — og det er ogsaa derfor, at det ærede Medlem mente at kunne gaa med til en saa høj Afgift som her foreslaaet — Indførselen faktisk standset. Dette betyder for mig en stor Forskel, og det har for mig fremkaldt den Mulighed, at man nu kunde gaa til denne Afgift, som jeg anser for nødvendig, naar man er gaaet til en Afgift paa Spiritus af en lignende Højde.

Det ærede Medlem siger, at det nu er for sent, for nu er der gjort kolossale Indkøb hos Vinhandlerne. Hvorfra det ærede Medlem har denne Viden, ved jeg ikke, jeg har ikke nogen saadan Viden, og jeg har heller ikke faaet det bekræftet ved de Udtalelser, som er fremkommet. Jeg har set, at Vinhandlerforeningens Formand har sagt det modsatte, at det var noget af en Indbildning, at der var gjort saa store Opkøb i den sidste Tid. Naturligvis kan det være sket, men jeg tror nu ikke, det er sket. Men dette anførte det ærede Medlem som en Begrundelse for sit Indtryk af, at dette Lovforslag var kommet for sent. Fra anden Side er det blevet sagt, at Lagrene var tømte ved disse Indkøb, men jeg saa netop, at Vinhandlerforeningens Formand sagde, at det ikke var muligt at afslutte Optællingen af hans Lager paa de 5 Dage, hvori hans Forretning var lukket paa Grund af Forbudet, han maatte have langt ind i næste Uge med. Men det er mærkeligt, at der kan være saa uhyre Lagre, at en anset Mand i dette Fag, som man maa antage fører baade Lagerbog og Salgsbog, maa bruge en halv Snes Dage for at blive klar over, hvad der er paa hans Lager. Han maa have mange Tusinde Flasker at tælle. Jeg kan derfor ikke antage, at det er helt forsvundet, alt det, som var hos Vinhandlere og lignende.

Der er blevet sagt, at Tillægsafgiften vil forhøje Prisen særdeles. Det er dog vist ikke rigtigt, naar man tror, at den vil fordoble Prisen. Det er jo Detailprisen, som lægges til Grund. Hvis en Flaske Champagne sælges paa en Restaurant for 20—30 Kr. — det er sagt mig, at den i Øjeblikket sælges for den Pris, idet man benytter sig af den Forestilling hos Publikum, at der er saa lidt tilbage af denne Vinsort; jeg kommer meget lidt paa offentlige Steder og drikker ikke Champagne til saa høj Pris —, saa ligger det i, at man beregner sig en kolossal Fortjeneste. Jeg har nemlig set i Vinhandlernes Prislister, som jeg har haft Interesse af at undersøge, at de bedste Mærker af Cham-